

# РЕШЕНИЕ

№ 167

гр. София, 07.01.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в  
публично заседание на 07.12.2012 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков**

**ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева**

**Светлана Димитрова**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **9552** по описа за **2012** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу решение от 31.07.2012г. по НАХД №3253/2012г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №22-2203457/09.09.2011г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С. /Д”ИТ” - С./, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция” на основание чл.416, ал.5 във вр. чл.415, ал.1 от КТ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ. Твърди се, че решението е неправилно, постановено в противоречие с материалноправните разпоредби. Исква се отмяна на обжалвания съдебен акт или алтернативно, връщане на делото за ново разглеждане. В съдебно заседание жалбоподателя, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба моли да се остави жалбата без уважение.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА**, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД** - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Със съдебно решение от 31.07.2012г. по НАХД №3253/12г., СРС е потвърдил НП №22-2203457/09.09.2011г., издадено от Директора на Д”ИТ” - С., с което на [фирма]

е наложена „имуществена санкция” на основание чл.416, ал.5 във вр. чл.415, ал.1 от КТ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, районният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН, както и че е гарантирано правото на защита на жалбоподателя. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Решаващия състав на АССГ споделя доводите на СРС относно това, че дружеството е правилно санкционирано на основание чл.415, ал.1 от КТ - „Който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв”. Смесовото и логическо тълкуване на тази норма е несъмнено – административно наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от трудовото законодателство. Доколкото срокът и изпълнението на конкретно определено задължение по КТ са елемент от задължителното предписание, то констатацията за влизането му в сила и неизпълнението на задължението в указания срок, са необходимо и достатъчно условие за ангажиране на отговорността на дружеството за неизпълнението на предписанието, съгласно чл. 415, ал.1 от КТ. На преценката на контролния административен орган е предоставено /арг. от чл.404, ал.1 от КТ/ дали ще санкционира нарушителя на трудовото законодателство, прилагайки веднага санкционната норма на чл.414, ал.1 от КТ, или първо ще му даде възможност да преустанови действията или бездействията, чрез които допуска нарушението, като издаде задължително предписание по реда на чл.404, ал.1, т.1 от КТ. В процесния случай АНО правилно е приел фактическо неизпълнение в указания срок на дадено конкретно и влязло в сила задължително предписание, въз основа на което е формирал законосъобразен извод за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя в хипотезата на чл. 415, ал.1 от КТ. След правилна индивидуализация и преценка характера и тежестта на нарушението, е наложил наказание в минималния размер на предвидената от съответната санкционна норма имуществената санкция.

Настоящата инстанция не споделя доводите на жалбоподателя, че влошено финансово състояние на фирмата е обективна причина за допуснатото нарушение, както и за отмяна на наложеното наказание. КТ защитава работниците и правото им да получат трудови възнаграждения за положен труд. Против логиката и социалните функции на КТ е затрудненото финансово състояние на работодателя да се възприема като обективна причина за неизпълнение на задължение за плащане на дължимо трудово възнаграждение.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 31.07.2012г. по НАХД №3253/12г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление №22-2203457/09.09.2011г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” С..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.